

LA MÒMIA

Santacana-Serrano-Araguz (6b 135m)

Primera Santacana (GEDE):
J.Santacana, R.Ferrera i J.Balbastro (setembre de 1953)

Primera Serrano-Araguz:
J.A.Serrano i J.Araguz (maig de 1973)

Material:

8 cintes exprés, joc de tascons, una plaqueta i una baga, opcionalment friends #4 i #5 de Camalot

- cap de burí
- * parabolt
- ▣ tac de fusta

Paral·lela a la [Haus-Estrems](#) però resseguint l'altre banda de la llastra s'eleva la desafiant *Santacana-Farrera-Balbastro*, que combinada amb la *Serrano-Araguz* conformen una de les escalades de fissura ampla més al·lucinants de Montserrat. 100 metres de fissura sense treva ni concessions. Física, contundent i obligada es tracta d'una escalada que ens demanarà el millor de nosaltres mateixos. Un primer llarg d'off-widht salvatge dóna pas a una segona tirada de diedre absolutament mantingut. La cirereta la posem amb el primer llarg de la Serrano: una bavaresa desplomada demencial, que ens obligarà a prémer l'accelerador a fons si no volem quedar fosos. Un cop superat aquest llarg encara restaran unes elegants bavareses que ens menaran als darrers metres de la Haus.

- Via: Santacana-Serrano-Araguz
- Dificultat: 6b (ED-)
- Dificultat obligada: 6a+
- Llargària: 135 metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Via equipada amb parabolts distants
- Material: 8 cintes exprés, una plaqueta recuperable, una baga savinera, joc de tascons i opcionalment friend #4 o #5 de Camalot
- Orientació: Est
- Valoració: *****

Aproximació:

Sortim del Monestir i enfilem el camí de les Escales dels Pobres fins arribar al Pla de Santa Anna, aquí ens desviem a la dreta direcció al refugi de Sant Benet. Prenem el camí cap a l'est sortint del refugi i que passa per la porta de pedra, al cap de poc el camí es bifurca i prenem el de la dreta (direcció Trinitat). Passem caminant pel costat dels desploms de La Trumfa i al cap d'uns metres prenem un corriol a mà esquerra que seguirem fins al peu de via, al coll entre la

L1(6a+)

Primera tirada contundent, tota en OW menys els darrers metres abans d'arribar a la reunió. Enfilem la fissura ampla encastant espatlla i cama esquerra mentre cerquem preses de peu i mà a la placa de la dreta. El tram clau el trobem entre la segona i la tercera expansió on les preses pel peu dret són més escadusseres i les haurem de buscar una mica més enfora. Reunió força còmoda. 30 metres, un cap de burí i 4 parabolts.

L2(6a)

Segona tirada mantinguda, avancem bàsicament en diedre fins arribar a l'arbre (preveure una baga per encintar-lo). El tram clau el trobem entre la tercera i la quarta expansió, on encastarem la part esquerra i ens anirem col·locant bé per progressar amb solvència. Des de

la darrera xapa ens restaran uns metres fàcils fins la reunió. En aquest llarg podrem col·locar algun tascó i els friends grossos si ho creiem necessari. 35 metres, 4 parabolts.

L3(6b)

Sortim de la reunió en xemeneia fins arribar al primer punt d'assegurança; aleshores ataquem la bavaresa de manera decidida fins un arbre sec. Flanquegem lleugerament per la placa per situar-nos sota la següent assegurança i d'allí de nou en bavaresa, molt atlètica, amb molt cantell i que poc a poc afluixa fins la reunió. 25 metres, un cap de burí i 4 parabolts.

L4(V+)

Des d'aquest punt les dificultats ja són història i només ens queda gaudir fins el cim. Marxem cap a l'esquerra i ataquem una nova bavaresa amb un pas d'entrada atlètic. Un cop superada aquesta llastra encara ens restarà una altra de curteta que ens mena a una reunió que ens saltem; seguim per la placa cercant el més fàcil fins al cim. 45 metres, un tac de fusta, un parabolts i una reunió intermèdia.

Descens:

Anem a buscar el vessant nord-oest, on trobarem un cable d'acer que ens deixa a la instal·lació de ràpel. Fem un sol ràpel llarg (50 metres) fins al peu del vessant nord-oest.

El que més m'ha agradat:

- Tots els llargs són de primera categoria, per degustar-los a foc lent!!
- Obligada però mai exposada.